

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

Nr. 1. Oktober 1908.

TILBAGEBLIK

DER var en Gang en Ungersvend
helt fuld af Drømme søde.
Hans vakre Bolig var saamænd
et Slot med Mure røde.
Der hygged' han om Julen sig
og dansed' fro om Pinsen.
Men Ungersvenden det var mig,
og Slottet hed Regensen.

Vær hilset atter gamle Gaard,
Studentens lune Rede.
Endnu din Skyggering du slaar
omkring hans Længsler hede.
Og kommer end den Dag en Gang,
han Klunset ud maa bære,
han mindes vil i Prent og Sang,
at her var godt at være.

„REGENSEN“

Regensianersamfundets Medlemsblad, vil udgaa tvangfrit med 4 à 6 Numre om Aaret og vil gratis blive tilstillet alle Medlemmer af Regensianersamfundet og alle nuværende Regensalumner.

„REGENSEN“

vil søge at knytte forhenværende Regensalumner nærmere sammen og at holde Forbindelsen vedlige med den gamle Gaard. — Det vil i dette dobbelte Øjemed indeholde to Rækker af Stof, dels Optegnelser fra svundne Tider paa Regensen under Titlen: Gammelt fra Regensen, dels Meddelelser om Regensens nuværende Forhold under Titlen: Nyt fra Regensen.

Bidrag fra Medlemmer til den første af disse Rækker modtages med Taknemlighed af Redaktionen og bedes sendt til cand. mag. Bredsdorff, Kannikestræde 12.

NYT FRA REGENSEN

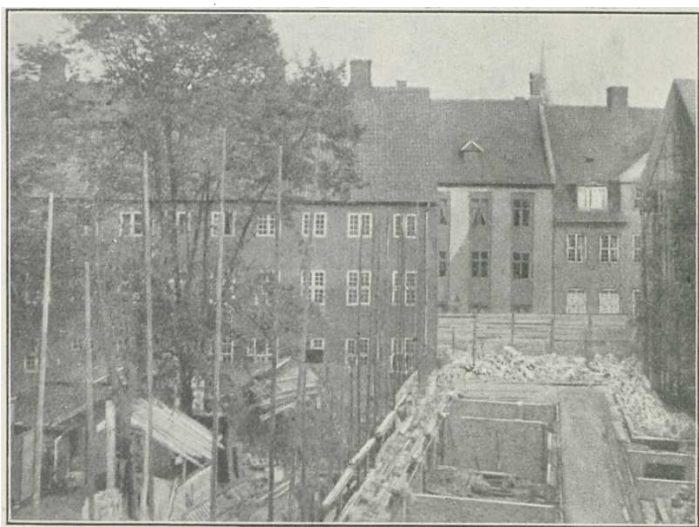
DEN NYE REGENS

Naar Ombygningen af Regensen om kort Tid er fuldendt, vil den gamle Gaard baade udvendig og indvendig være undergaaet saadanne Forandringer, at den fra at være en af de fleste upaaagtet gammel Bygning vil blive en Pryd for det indre København og af Interesse ikke alene for dem, der er knyttet dertil ved Ungdomsminder.

Fløjene mod Krystalgade og Store Kannikestræde er begge forlænget, og en ny Fløj er opført paa den tidligere Trinitatis Præstegaards Grund, saa at Regensen nu danner en fuldstændig lukket Karré omkring den gamle Lind som Midtpunkt. Desuden er det gamle Projekt om en Buegang under Regensen ud mod Købmagergade blevet til Virkelighed.

Det vil navnlig blive den nye Buegang, der vil henlede Opmærksomheden paa Regensen og faa Folk til at betragte den ærværdige gamle Bygning lidt nærmere. Buegangens Søjler er udsparet i Murværket, og den har

smukke hvide Krydshvælvinger, hvorunder der er anbragt en Række elektriske Blus. Bunden er brolagt med røde, hollandske Klinker. I det stumpvinklede Hjørne ved Krystalgade udvider Passagen sig, saa at der dannes en Niche med en Stenbænk, overhælvvet af en stor Muslingskal i Sandsten. Kommer man saaledes fra Kultorvet ad Købmagergade, vil Buegangen se dobbelt saa bred ud, som den i Virkeligheden er; Indgangen til den er ved denne Ende delt ved en Sandstenssøjle, over hvilken Universitetets Segl er anbragt. I det hele taget vil dette Hjørne af Regensen komme til at præsentere sig særlig smukt. Allerede for flere Aar siden afdækkedes ved Re-

Den nye Fløj under Opførelse.

staureringen af Krystalgadefløjen en Række Pilastre af gule Mursten og tilsvarende lige Stik over Vinduerne, hvad der særlig gjorde denne Fløj smuk, og nu, da man efter Afpudsningen af Muren mod Købmagergade, lettere ser Linierne i Arkitekturen, giver denne Side med Læsesalens smukke Vinduer ikke Krystalgadefløjen noget efter i Retning af Stilfuldhed og Ærværdighed. Ved Afpudsningen af den ældste Fløj, Kannikestrædefløjen, er der blevet fremhævet flere interessante Detailler, saasom de ellipseformige Stik over Vinduerne, et Rulleskifte af gule Mursten over 1ste Sals Vinduerne og et Par mægtige Murbuer over Kælderen, der synes at tyde paa, at der her en Gang har været blød Buend, hvorfor man har sat en Pille ned.

Dog først, naar man kommer ind i Regensgaarden og ser, hvor smuk en Helhed Arkitekt Martin Borch har forstaaet at skabe med sine Tilbygninger, kan man glæde sig over, at den gamle, noget upraktiske Bygning fik Lov at staa. Naar man véd, hvilke Fordringer til Pladsen og Værelser-

nes Antal, der paa Forhaand stilledes til Arkitekten, forstaar man, at det ikke var nogen let Opgave at bringe Harmoni mellem den nye Bygning, der af Pladshensyn maatte gøres høj, og de gamle lave Bygninger. Denne Opgave er imidlertid løst godt hovedsagelig derved, at den nye Bygnings Façade mod Gaarden over 2den Sal paa Midten er brudt ved et Stykke Tag, og Muren her trukket lidt tilbage og udført som Bindingsværksmur, medens den ved begge Sider er ført ubrudt op, saa at der her dannes to tilsyneladende højere Taarne. Samme Bygningsmaade er anvendt paa Forlængelsen

Den nye Fløj.

af Krystalgadefløjen ud mod Gaden, hvor Forlængelsen har en Etage mere end den gamle Fløj; denne Etage bestaar af to Frontespicer med mellem-liggende Bindingsværksmur.

Løvrigt er Restaureringen af de gamle Fløje mod Gaarden foretaget nænsomt og grundigt. Murene, der flere Steder var sunket i Grunden og havde slaaet Revner, er blevet funderet paa ny, Dør og Vinduesaabninger rettet og Façaderne pudset af. Paa Kirkefløjens originale lille Frontespice er der anbragt en forgyldt Morgenstjerne, fordi en saadan findes paa gamle Billeder af Regensen. Tilbygningerne er overalt dækket med gamle røde Tagsten for at gøre Tagpartiet ensartet. Gaarden bliver som hidtil brolagt, og Fortovene asfalterede; Belysningen af den sker ved fem smukke Lygter, anbragt rundt om paa Murene ved Konsoller i Kunstsmeddearbejde. Vinranke er overalt blevet skaanet, og nogle japanske Roser (crimson rambler) plantede.

Alt i alt vil Regensgaarden blive langt smukkere end tidligere uden at miste noget af sin fordums Hygge, idet ikke alene Helhed er opnaaet, men ogsaa mange smukke Enkeltheder, som f. Eks. Indgangene til 7de og 8de Gang, hvis Hvælvinger udefra tager sig meget smukt ud.

Hvad Indretningen af Bygningerne angaar, er Kirkefløjen og delvis Krystalgade-fløjen undergaaet store Forandringer. Paa Grund af Buegangen er den af Viceprovsten beboede Lejlighed og de øvrige Værelser til Købmagergade blevet ødelagt, og hele Stueetagen i Kirkefløjen anvendt til Bibliotekslokaler. Lille Kirkegang er muret til. Paa 1ste Sal i Kirkefløjen er Skillerummet mellem Læse- og Musikstue revet ned, saa at der bliver een stor Sal. Den nye Musikstue er derefter henlagt til 1ste Sal i Krystalgade-fløjen nærmest Kirkefløjen, i hvis Gavl der er anbragt en Dør, saa at Salen faar Udgang ved begge Ender. For Viceprovsten er der indrettet Lejlighed i Krystalgade-fløjen paa 1ste Sal mellem 1ste og 2den Gang. De øvrige Ændringer i de gamle Fløjes Indretning er kun saadanne, som følger med Indretningen af smaa Køkkener, Thekøkkener, paa hver Gang, Indretning af W. C. o. lign. De fleste gamle Kontubernallejligheder er uforandrede, men bebos for Fremtiden kun af een Mand.

Den gamle Inddeling i Gange og Numre er bibeholdt i de nye Bygninger; her findes 7de, 8de og 9de Gang, hvor 7de Gang har ikke mindre end 30 Værelser. I den nye Del er ialt Plads til 60 Alumner, der hver faar eet større Værelse. I Mellembygningen ligger alle Værelser ud mod Gaarden, medens der er lange gennemgaaende Gange i Bygningens anden Side. I hver Etage findes et Thekøkken og et W. C., beliggende i en Udbygning paa Bygningens bort fra Gaarden vendende Side. Thekøkkenerne, hvoraf der i hele den nye Regens findes 16, er forsynet med Madskabe, Gasapparater og Vadsk. I Kælderen er Fægtesal, Bade, Toilet m. m., hvortil brede Stentrapper fører ned fra Gaarden.

I Værelserne er Skodderne for Vinduerne og de halvhøje Paneler efter Regensianernes Ønske bibeholdt. Døre, Vinduer, Paneler etc. er altsammen hvidlakeret, et Forsøg, som man maa haabe falder heldigt ud. I hvert Værelse er indlagt Vand med Fajancehaandvadsk, indfattet af hollandske Klinker. Til hvert Værelse hører endvidere et firkantet Bord, en Bogreol, et Klædeskab, et Natbord og et Spejl, alt i mørkt Egetræ og meget stilfuldt. I Bogreolens Sider er foroven udskaaret Katte, Ugler, Egern eller Haner, af hvilke Dyr navnlig Uglen atter og atter forekommer i den nye Bygning paa Kakkellovne, Døre, Løgter etc. Med de nævnte Møbler som Grundlag vil det kun falde meget faa Regensianere vanskeligt at skabe sig hyggelige Værelser, der ikke gør noget uniformt Indtryk, da hver enkelt kun faar faa Møbler, og der saaledes bliver Omraader nok for den individuelle Smag.

Kommunitetet har til Tilbygningerne givet ca. 170,000 Kr. og til Restaurationen af den gamle Del ca. 43,000 Kr. Endvidere har Københavns

Kommune ydet 73,000 Kr. i Tilskud til Indretning af Buegangen. Til Værelserne er anskaffet for ca. 18,000 Kr. Møbler.

Tilsynet med Arbejdet er udført af Arkitekt C. Munch som Konduktør.

Regensen, 12. Oktbr. 1908.

R. Holst Andersen.

TIL MEDLEMMERNE!

Saasart Nybygningerne paa Regensen er færdige, hvilket dog næppe vil blive før ind i det nye Aar, agter Bestyrelsen at indbyde Medlemmerne til en Fællesspisning med paafølgende Sold i Regensens nye Festsal.

GAMMELT FRA REGENSEN

NELLEMANN SOM REGENSPROVST

Nellemann var Regensprovst fra Grams Død 1871 til sin Indtræden i det Estrupske Ministerium 1875. Det var ikke let at komme efter den af Alumnerne meget afholdte „Fader Gram“, men Nellemann vandt snart deres Tillid og Hengivenhed. Han styrede Regensen med fast Haand, men uden at blande sig meget i Enkeltheder. Til daglig var han reserveret og ikke af mange Ord, men ved festlige Lejligheder kunde han godt være gemytlig og holde en livlig og morsom Tale.

Nellemann havde ikke megen Støtte af den gamle Viceprovst Fr. Fabricius, der en Gang havde fyldt sin Plads udmærket, men nu var højt oppe i 80'erne og stokdøv. At Nellemann desuagtet kunde ligge paa Landet det meste af Sommeren og kun nogle Gange om Ugen vise sig paa Regensen, kan vel anføres som et Bevis for den Respekt, som han selv in absentia indgød Alumnerne. At han ogsaa forstod at være liberal i sit Forhold til disse viser bl. a. følgende Træk: Da Fabricius i 1873 var afgaaet ved Døden, meddelte hans skikkelige Karl, der var den eneste, der havde lidt Rede paa hans Sager, at der ovenpaa et Skab i Viceprovsteboligen laa en hel Del Penge, som den gamle efterhaanden havde magasineret paa dette noget udsatte Sted. Det var de til Læseindretningen bestemte Midler, som han i det sidste Aars Tid ikke havde formaaet at disponere over. Nellemann bestemte saa, at der for disse Penge, ca. 500 Kr., skulde købes en Samling dansk og svensk Skønlitteratur, Grundstammen til det nuværende Bibliotek. Han overdrog i den Anledning et Par af Alumnerne at forfatte en Bogliste over, hvad man kunde ønske anskaffet. Da Listen var færdig, gik jeg, der den Gang var Klokker, op med den til Nellemann. Han tog Listen, sad og vippede med den i Haanden, men talte for Resten om mange andre Ting, og da jeg

vilde gaa, gav han mig Listen tilbage med de Ord: „Vil De saa bestille Bøgerne hos Reitzel“. Da jeg noget forbavset spurgte, om han da ikke vilde beholde Listen til nærmere Gennemsyn, svarede han: „Nej, hvorfor det, De véd jo meget bedre end jeg, hvad Deres Kammerater vil læse.“ Det vil heraf ses, at den senere saa meget omtalte „Provisoriemminister“ i sin Stilling som Regensprovst aldeles ikke var utilbøjelig til at lytte til „Folkets Røst“.

Kort efter at Nellemann var blevet udnævnt til Justitsminister, havde Regensianerne Skovtur til Skodsborg, og han stødte som sædvanligt til os fra sit i Nærheden liggende Landsted. Ved Soldet tilfaldt det mig, der var Medlem af Komiteen, at holde Talen for Provsten, og Ordene føjede sig ganske naturligt som en Tak for hans Virken paa Regensen og en Lykønskning til den nye betydningsfulde Virksomhed. I sit Svar sagde Nellemann bl. a.: „I vore Dage er som bekendt et Ministeriums Levetid ikke lang, saa jeg antager, at de Herrer ser mig hos Dem igen, inden Aaret er omme.“ Det var altsaa ikke alene Hørup, der ved det første Estrupske Ministeriums Dannelse spaaede det en „Jagtrubber“s Varighed. En af Regensportnerne fra den Tid, der senere var bleven Bademester, fortalte mig for nogle Aar siden, at han en Gang i Nellemanns Ministertid henvendte sig til ham for at spørge, om han ikke kunde faa Ansættelse som Bud i Ministeriet. Nellemann gav ham ikke meget Haab og tilføjede spøgende: „Nej, vil De være Minister, saa kan De maaske blive det snart, for det er ingen rar Bestilling i disse Tider — Bud i Ministeriet vil de allesammen være, vi har flere hundrede Ansøgninger liggende.“

Da „Regensianersamfundet“ i Sommeren 1905 for første Gang vilde samle sine Medlemmer til Fest, blev de to forhenværende Regensprovster Nellemann og Ussing indbudte til at deltage. De maatte begge undskylde sig af Helbredshensyn, og Nellemann skrev i den Anledning følgende: „Jeg beklager dette i højere Grad end ved andre Lejligheder, hvor jeg ligeledes har maattet afslaa Indbydelser, fordi jeg med Taknemlighed mindes Regensen, hvor jeg som Alumnus fra September 1852 til Marts 1855 har fundet et hyggeligt Ungdomshjem, og hvor jeg senere som Regensprovst fra 1871—75 har levet nogle fornøjelige og i alle Henseender lykkelige Aar i min bedste Alder.“

S. Skouboe.

REGENSENS VINSTOKKE

Under den nys foretagne Restaurering af Krystalgadefløjen er det lykkedes at redde de tre Vinstokke foran 1ste og 2den Gang, saaledes at de nu kan fortsætte deres Liv i de nye Omgivelser.

Om disse Vinstokke fortæller *Reinhardt* i sin Regenshistorie følgende: „Den første af disse Ranker blev plantet 1837 under Vinduerne i 1ste Gang af den daværende Regensalumnus C. F. Frølich († 1860 som Distriktslæge i Stubbekøbing). De to andre skulle være plantede Aaret efter, den ene af senere Lærer ved Realskolen i Thorshavn Bøysen, den anden af en stud. theol. Hjort.“

Hertil kan, efter Meddelelse af 1905 fra Provst Brix i Skjødstrup, føjes den Oplysning, at de omtalte Vinstokke er plantede til Ære for den daværende Underbetjent (Portner) Nørskovs tre smukke Døtre, der var Genstand

for Regensianernes ømme Følelser. Den ældste af dem, Jacobine, blev senere gift med Juristen Hasselberg, død som Etatsraad og fhv. Kontorchef i Finansministeriet, den næste, Anna Marie, med Theologen J. B. Brix, senere Præst i Rødning, den tredje døde ugift.

Nørskov var Underbetjent paa Regensen i Plougs og Hostrups Tid, hans trivelige Skikkelse ses paa det kendte Regensbillede fra ca. 1845, hvor han staar ved Porten i Skjorteærmer. Han nævnes i den oprindelige Redaktion af Hostrups Vise: „Man boer saa godt i Regensens Gaard“, hvis 3die Vers i sin første Skikkelse (se Expl. i Regensens Arkiv) lyder saaledes:

»Og vi kan spise, hvad selv vi skaffe,
 »Og Nørskov skænker os lunken Kaffe
 »Saa tidt vi vil.«

De sidste to Linier er som bekendt senere ændrede til:

»Og paa Kredit faa vi lunken Kaffe
 »Og gammelt Brød.«

S. Skouboe.

